

Egyezmény a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, és az adóztatás kijátszásának megakadályozására

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy kölcsönös gazdasági kapcsolataikat fejlesszék és megkönnyítsék, elhatározták, hogy a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, és az adóztatás kijátszásának megakadályozására Egyezményt kötnek, melynek rendelkezései a következők:

1. Cikk

Az Egyezmény alá eső személyek

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) A jelen Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után a Szerződő Államok bármelyike, azok politikai vagy államigazgatási egységei és területi köztestületei részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők azok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) az Olasz Köztársaságban:

(1) a természetes személyek jövedelemadója (imposta sul reddito delle persone fisiche);

(2) a jogi személyek jövedelemadója (imposta sul reddito delle persone giuridiche);

(3) a helyi adó a jövedelmekre (imposta locale sui redditi);

akkor is, ha a beszedés a forrásnál való levonás útján történik

(az alábbiakban: „olasz adó”)

b) a Magyar Népköztársaságban:

(1) a jövedelemadók;

(2) a nyereségadók;

(3) a vállalati különadó;

(4) a házadó;

(5) a házértékadó;

(6) a telekadó;

(7) a községfejlesztési hozzájárulás;

(8) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték;

(az alábbiakban „magyar adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy hasonló jellegű jövőbeni adókra is, amelyek a jelen Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett érvénybe lépnek.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) A jelen Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés, a szövegösszefüggésnek megfelelően, a Magyar Népköztársaságot vagy az Olasz Köztársaságot jelenti;

b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyeket, a társaságokat és minden más személyi egyesülést;

c) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

d) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

e) a „nemzetközi forgalom” alatt értendő minden olyan szállítás, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót vagy a légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő pontok között üzemeltetik;

f) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(1) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(2) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényben levő törvényhozásnak megfelelően hoztak létre;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés

a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert;

az Olasz Köztársaságban a Pénzügyminisztériumot jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak a jelen Egyezmény által érintett adókra vonatkozó törvényhozása megállapít.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki, ennek az Államnak a törvényhozása szerint, ebben az Államban lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján, adóköteles. Mindazonáltal ez a kifejezés nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban csak az ott levő forrásokból élvezett jövedelem vagy ott levő vagyonuk után adóztathatók.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezése szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van, beleértve a gazdasági érdekeket is;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel döntenek a kérdésben.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó berendezést jelent, amellyel a vállalkozás a tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló minden más telepet;

g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama huszonnégy hónapot meghalad.

(3) Nem tekintendő „telephelynek”, ha

a) a berendezést kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használják;

b) a vállalkozás javait vagy áruit kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartják;

c) a vállalkozás javait vagy áruit kizárólag abból a célból tartják, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) egy állandó berendezést kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljon vagy információkat szerezzen;

e) egy állandó berendezést kizárólag arra a célra használnak, hogy a vállalkozást reklámozza, részére információkat adjon, tudományos kutatásokat végezzen, vagy hasonló tevékenységet folytasson, amelyek előkészítő vagy kisegítő jellegűek.

(4) Az olyan személy, aki - kivéve az [\(5\) bekezdés](#) értelmében a független képviselőt - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, „telephely”-nek tekintendő az először említett Államban, ha ebben az Államban meghatalmazása van - amellyel ott rendszeresen él - arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha e személy tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes tevékenységük keretében járnak el.

(6) Egyedül az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy ezeknek a társaságoknak bármelyike is a másik telephelyévé váljon.

6. Cikk

Ingtatlan vagyontól származó jövedelem

(1) Az ingatlan vagyontól származó jövedelem, beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, valamint azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást. „Ingatlan vagyonnak” tekintendők ezenkívül az ingatlan vagyon hasznélvezeti joga és az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogok. Tengeri hajók, hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései az ingatlan vagyon közvetlen kiaknázásából, bérbe adásából vagy hasznbérbe adásából, valamint a kiaknázás minden más formájából származó jövedelemre alkalmazandók.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdés](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A [\(3\) bekezdés](#) rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek

mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség abból kifolyólag, hogy

a) e telephely pusztán javakat és árukat vásárolt a vállalkozás részére, vagy

b) a telephely saját céljára javakat és árukat szállítanak.

(5) Amennyiben a nyereség olyan jövedelmet tartalmaz, amellyel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Tengeri hajózás és légiforgalom

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Ha egy tengerhajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben e tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezései akkor is érvényesek, ha a vállalkozásnak a másik Állam területén személyek vagy áruk szállítására ügynöksége van.

(4) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike ezen feltételek nélkül elért volna, ezen feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a törvényhozása szerint megadóztatható, de az így megállapított adó az osztalék bruttó összegének 10%-át nem haladhatja meg.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben az osztalék a másik Szerződő Államban adóztatható, annak belső törvényhozása szerint.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből, még akkor is, ha azok a földterületre bejegyzett jelzálogjoggal vannak biztosítva vagy nyereségrészesedéssel vannak kiállítva, és minden fajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden más olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyből származik, a kölcsönből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a kamat a másik Szerződő Államban adóztatható, annak belső törvényhozása szerint.

(4) Ha az adós és a hitelező, vagy mindegyikük és harmadik személyek között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett kamat az alapját képező követeléshez mérten

meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy a jelen cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam törvényhozása szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és a közvetítésre szolgáló rádió- vagy televíziós felvételeket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért és ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a licencdíj a másik Szerződő Államban adóztatható, annak belső törvényhozása szerint.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és harmadik személyek között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett licencdíj a nyújtott szolgáltatáshoz mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy a jelen cikk rendelkezéseit csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam törvényhozása szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet ennek a telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) teljes elidegenítésével, vagy ennek az állandó berendezésnek a teljes elidegenítésével elérnek, a másik Államban adóztatható. A 23. Cikk [\(3\) bekezdésében](#) említett ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség azonban csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben maga ez a vagyon a hivatkozott cikk szerint adóztatható.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, azonban csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „Szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikkek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül a jelen cikk előbbi rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Felügyelőbizottsági és igazgatótanácsi térítés

A felügyelőbizottsági vagy igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság felügyelőbizottságának vagy igazgatótanácsának a tagja, a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikkek rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az előadóművészek, mint a színpadi, film-, rádió vagy televíziós művészek és a zeneművészek, valamint a sportolók élveznek ilyen minőségükben kifejtett személyes tevékenységükből, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ezt a tevékenységet kifejtik.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem a művésznak vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikkek rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a művész vagy a sportoló

tevékenységét kifejtette, ha ez a művész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve részesedik ennek a személynek a nyereségéből.

(3) Tekintet nélkül a jelen cikk előző [\(1\) és \(2\) bekezdéseinek](#) rendelkezéseire, az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott tevékenységből származó jövedelem abban az esetben, ha ezt a tevékenységet a Szerződő Államok között létrejött egyezmény vagy kulturális megállapodás keretében fejtik ki, mentes az adótól abban az Államban, amelyben a tevékenységet kifejtik.

18. Cikk

Nyugdíj

(1) A 19. Cikk [\(2\) bekezdése](#) rendelkezéseinek fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai vagy államigazgatási egysége vagy területi köztestülete fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy egységnek vagy köztestületnek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és ha a térítés kedvezményezettje abban az Államban illetőséggel bíró személy, aki:

i) az említett Állam állampolgára, vagy

ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált az említett Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai vagy államigazgatási egysége vagy területi köztestülete akár közvetlenül, akár az általuk létesített alapból fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy egységnek vagy köztestületnek teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a kedvezményezett abban az Államban illetőséggel bíró személy és annak állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók a Szerződő Államok egyikének vagy annak egyik politikai vagy államigazgatási egységének vagy területi köztestületének ipari vagy kereskedelmi tevékenysége keretében teljesített szolgálatért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok

Azoknak a tanároknak és az oktatótestület olyan más tagjainak járó térítés, akik az egyik Szerződő Államban bírnak illetőséggel és átmenetileg a másik Szerződő Államban tartózkodnak, hogy ott nem hasznot hajtó céllal tanítsanak vagy tudományos kutatásokat folytassanak, két évet meg nem haladó időn keresztül, valamely egyetemen vagy más oktató vagy tudományos kutató intézménynél, csak az először említett Államban adóztatható.

21. Cikk

Tanulók

Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy azelőtt ott illetőséggel bírt, és aki a másik Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, a másik Államban nem adóztatható, feltéve, hogy ez az összeg részére a másik Államon kívül levő forrásokból folyik be.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a jelen Egyezmény előző cikkeiben nem említett jövedelme, bárhonnan származzon is, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók akkor, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ezekhez tartozik. Ebben az esetben a jövedelem a másik Szerződő Államban adóztatható, annak belső törvényhozása szerint.

23. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikk [\(2\) bekezdésében](#) meghatározott ingatlan vagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az az ingó vagyon, amely egy vállalkozás telephelyének üzemi vagyona vagy szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók és légitjárművek, valamint az azok üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

Rendelkezés a kettős adóztatás elkerülésére

(1) Megegyezés jött létre a kettős adóztatás elkerüléséről a jelen cikk alábbi bekezdéseinek megfelelően.

(2) Az Olasz Köztársaság vonatkozásában;

Amennyiben az Olasz Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan részjövedelmet élvez, amely a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy az Olasz Köztársaság a jelen Egyezmény 2. Cikkében említett jövedelemre vonatkozó adójának megállapításánál beszámíthatja az említett adó adóalapjába ezt a részjövedelmet, kivéve, ha a jelen Egyezmény meghatározott rendelkezései mást írnak elő.

Ebben az esetben az Olasz Köztársaság levonja az így megállapított adóból a jövedelem után a Magyar Népköztársaságban fizetett adót, de a levonás összege nem haladhatja meg az olasz adónak azt a részét, amely az említett részjövedelemnek tudható be, abban a mértékben, ahogyan ez a részjövedelem a teljes jövedelem kialakításában részesedik.

Mindazonáltal nem történik levonás abban az esetben, ha a részjövedelmet az Olasz Köztársaságban adó címén levonás útján történő adóztatásnak vetik alá a jövedelem kedvezményezettjének kívánságára, az olasz törvényhozásnak megfelelően.

A Magyar Népköztársaság vonatkozásában:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a jelen Egyezmény rendelkezései szerint az Olasz Köztársaságban adóztatható, a Magyar Népköztársaság, a b) bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól, de ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál ugyanolyan adótételt alkalmazhat, mintha az említett jövedelem nem lenne kivéve az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk szerint az Olasz Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja a személy jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az Olasz Köztársaságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Olasz Köztársaságból élvezett jövedelemre esik.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai, függetlenül attól, hogy illetőséggel bírnak-e a Szerződő Államok egyikében, a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint a másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

Ez a rendelkezés nem értelmezhető akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk [\(4\) bekezdésének](#) vagy a 12. Cikk [\(4\) bekezdésének](#) rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan módon levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

Hasonlóképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyekkel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan módon levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) Az „adóztatás” kifejezés ebben a cikkben bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adót jelent.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg a jelen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső törvényhozása szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk [\(1\) bekezdése](#) alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezménynek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket ír is elő a Szerződő Államok belső törvényhozása.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy egymással egyetértésben megoldják azokat a nehézségeket vagy eloszlassák azokat a kétségeket, amelyek a jelen Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. Cikk

Kölcsönös tájékoztatás

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni a jelen Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső törvényei végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel, valamint az adóztatás alóli kibúvás megakadályozásával. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső törvényhozása alkalmazása során kapott tájékoztatásokat és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (ideértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek a jelen Egyezményben érintett adók kivetésével vagy beszedésével, az ezekre az adókra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. A fent említett személyek vagy hatóságok ezeket a tájékoztatásokat csak ezekre a célokra használhatják fel. Ezek a személyek vagy hatóságok felhasználhatják a tájékoztatásokat nyilvános törvényszéki tárgyalásokon vagy bírói ítéletekben.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok a Szerződő Államokat egyikét köteleznék:

- a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a törvényhozásától és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;
- b) olyan adatok átadására, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a törvényhozása szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhetők be;
- c) olyan tájékoztatás átadására, amely kereskedelmi, ipari, foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztviselők

A jelen Egyezmény rendelkezései nem érintik a diplomáciai vagy konzuli tisztviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések rendelkezései alapján őket megilletik.

29. Cikk

Adóvisszatérítés kérése

(1) Az egyik Szerződő Államban a forrásnál való levonás útján beszedett adók visszatérítendőek az érdekeltnak vagy annak az Államnak a kérésére, amelyben az érdekelt illetőséggel bír, amennyiben ezeknek az adóknak a beszedési jogát ennek az Egyezménynek a rendelkezései korlátozzák.

(2) A visszatérítés iránti kérelemhez - amelyet a visszatérítésre kötelezett Szerződő Állam törvényhozása által megszabott határidőn belül kell előterjeszteni - mellékelni kell annak a Szerződő Államnak a hivatalos igazolását, amelyben az adóalany illetőséggel bír. Az igazolásban tanúsítani kell az ebben az Egyezményben előírányzott mentesítés vagy adómérséklés nyújtásához kért feltételek meglétét.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai a 26. Cikk rendelkezéseivel összhangban szabályozni fogják a jelen cikk alkalmazásának módozatait.

30. Cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezményt mindegyik Szerződő Állam törvényhozásának megfelelően meg kell erősíteni vagy jóvá kell hagyni.

Az Egyezmény a megerősítés vagy a jóváhagyás megtörténtét tanúsító diplomáciai jegyzékváltást követő 60. napon lép hatályba. Rendelkezései alkalmazandók:

- a) a forrásnál levont adókra, olyan jövedelmek tekintetében, amelyeket a diplomáciai jegyzékváltás évét követő év január 1. napja után utalnak ki vagy fizetnek ki;
- b) az egyéb adókra, olyan adózási időszakok tekintetében, amelyek e jegyzékváltás évének január 1. napját követően érnek véget.

31. Cikk

Felmondás

(1) A jelen Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton legalább hathónapos előzetes értesítéssel, bármely naptári év vége előtt, a hatálybalépés napjától számított ötéves időszak után. Ebben az esetben az Egyezményt utoljára kell alkalmazni:

a) a forrásnál levont adókra, olyan jövedelmek tekintetében, amelyeket legkésőbb a felmondás évének december 31. napján fizettek ki;

b) egyéb adókra, olyan adózási időszakok tekintetében, amelyek legkésőbb ugyanennek az évnek december 31. napján érnek véget.

Ennek hiteléül a két Állam meghatalmazottai a jelen Egyezményt aláírták és pecsétjükkel ellátták.

Készült Budapesten, 1977. május 16-án, két példányban, magyar, olasz és francia nyelven, eltérő értelmezés esetén az utóbbi az irányadó.

(Aláírások)

Jegyzőkönyv A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, és az adóztatás kijátszásának megakadályozására megkötött Egyezményhez

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a mai napon megkötött Egyezmény aláírásával egyidejűleg az alulírott meghatalmazottak megállapodtak a következő kiegészítő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják.

Megegyezés jött létre, hogy

a) a 2. Cikkkel kapcsolatban, ha a jövőben vagyonadó kerülne bevezetésre, úgy az Egyezmény alkalmazandó lesz erre az adóra és a kettős adóztatást a 24. Cikk rendelkezéseinek megfelelően el kell kerülni;

b) a 26. Cikk [\(1\) bekezdésére](#) vonatkozólag, a „belső törvényhozás szerinti jogorvoslattól függetlenül” kifejezés azt jelenti, hogy az egyeztető eljárás megkezdése nem vagylagos a vitás belső eljárás tekintetében, amelyhez minden esetben előzetesen kell folyamodni, ha a vita az adóknak olyan alkalmazására vonatkozik, amely nem felel meg az Egyezményeknek;

c) a 29. Cikk [\(3\) bekezdésének](#) rendelkezése nem zárja ki azt az értelmezést, amely szerint a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel eltérő eljárásokat is megállapíthatnak az adómérséklések vagy adó alóli mentesítés alkalmazására, mint amelyekre az Egyezmény jogot ad.

Készült Budapesten, 1977. május 16-án, két példányban, magyar, olasz és francia nyelven, eltérő értelmezés esetén az utóbbi az irányadó.